

Měsíční Aktuality Naší farnosti

4 • 2017

13. ročník

Časopis Římskokatolické farnosti Ostrava–Třebovice

Postní duchovní obnova se sestrou Lucií Cincialovou

Foto na titulní straně:

„Třetího až dne hrob tmavý
vzplane bleskem božské slávy,
skončen bude lidstva žal.“

Aktivizace laiků a otcovství kněze

Při jedné z Biblických hodin jsme mluvili o tom, co je vlastně posláním církve? K čemu je vlastně církev ve světě? Ne proto, aby dělala charitu, ne proto, aby se zabývala liturgií – to vše je důležité, ale není to podstata. V Katechismu se dočteme, že církev je tady proto, **aby pozvala všechny lidi ke spáse**. Ježíš a jeho učení se skrze církev chce dostat do všech koutů světa.

Každý laik (= křesťan, který nemá svátostné svěcení) stojí před tímto úkolem. II. vatikánský koncil se snaží aktivizovat laiky, aby pochopili, že skrze křest a biřmování dostali od Boha veliké dary, kterými mají sloužit v církvi i ve světě. Problém je, že spousta laiků své dary nevidí, nebo se bojí „dávát se“, nebo si nevěří, stydí apod. P. Adam Rucki častokrát mluvil o tom, že laici v naší české církvi jsou „spícím obrem“. Až se pořádně probudí, tak to bude pěkný vítr. Moc bych si přál, aby v církvi všichni laici objevili své dary a začali jimi sloužit...

Má to ovšem jedno úskalí, které se někdy vidí v západním světě. Tam jsou laici aktivizováni natolik, že už jakoby nepotřebovali kněze. V minulosti tento fenomén řešil papež Jan Pavel II., který jasně říká: „*Proto je svrchovaně důležité mít pro každou farnost kněze jako jejího vlastního pastýře. A tento titul pastýře je zvláštním způsobem rezervován knězi. Svaté kněžské svěcení představuje pro něho ve skutečnosti nevyhnutelnou a nenahraditelnou podmínku k tomu, aby mohl být platně jmenován farářem. Ostatní věřící s ním zajisté mohou aktivně spolupracovat, dokonce na plný úvazek, ale protože*

neobdrželi služebné kněžství, nemohou ho nahradit jakožto pastýře.“

Podobně jako papež pro celosvětovou církev, je kněz zárukou jednoty pro farnost. Podobně jako Ježíš, je i kněz hlavou, pastýřem a ženichem nevěsty církve. V mnoha jazycích světa se proto kněz nazývá „otec“ (lat. pater, ital. padre, ang. father etc.). Co to vlastně znamená?

Pokud má být kněz otcem farnosti, pak by bylo asi dobré, aby měl otcovské způsoby jednání.

Mateřská výchova se dá charakterizovat něhou a péčí, zatímco otcovskou výchovu můžeme nazvat „láskou vyžadující“. Otec chce z tebe „vymačkat to nejlepší“. Ale nedělá to proto, že je krutý, sobecký či manipulativní..., ale proto, že tě má rád! Ovšem otcovský přístup bez mateřské něhy bývá někdy příliš tvrdý. Proto obojí je v našem životě důležité – přístup mámy i přístup táty, které se navzájem doplňují.

A tady můžeme reflektovat, jakou máme zkušenost s vlastním tátou: Zajímal se? A nebo všechno nechával běžet? A byl vůbec doma přítomen? Nebyl příliš tvrdý nebo naopak příliš měkký? To jsou myslím otázky, které ovlivňují to, jak vnímáme potažmo roli kněze ve farnosti.

Mám pocit, že i v naší farnosti jsou skupiny, které by dělaly věci nejráději úplně bez kněze. Myslím, že to není správné. Možná by tito lidé měli větší pohodu, ale bylo by to opravdu Boží? Mám pocit, že kdybych nepřicházel s vyzvami, kdybych nevyžadoval, nezažímal se (chcete-li, „nestrkal do všeho

nos“), tak bych dobře neplnil roli otce. Problém je, že dnešní společnost tento otcovský přístup dává trochu stranou jako nežádoucí. Jsme rádi opečovávání, ale nechceme, aby po nás někdo něco vyžadoval.

Už jako bohoslovce mě zasáhl verš 69 žalmu „Horlivost pro tvůj dům mě stra-

vuje...“. Později pak i verš „Kdo stojí v čele, ať je horlivý...“ (Řím 12,8). A to všechno, aby se Ježíšovo poselství dostalo mezi všechny... a aby uvěřili a byli spaseni.

P. Lukáš Engelmann

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

2. dubna – neděle
9. dubna – neděle
13. dubna – čtvrtek
14. dubna – pátek
15. dubna – sobota
16. dubna – neděle
17. dubna – pondělí
18. dubna – úterý
19. dubna – středa
20. dubna – čtvrtek
21. dubna – pátek
22. dubna – sobota
23. dubna – neděle
25. dubna – úterý
29. dubna – sobota

30. dubna – neděle

5. NEDĚLE POSTNÍ
KVĚTNÁ (PAŠIJOVÁ) NEDĚLE
ZELENÝ ČTVRTEK
VELKÝ PÁTEK
BÍLÁ SOBOTA
Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
Pondělí v oktávu velikonočním
Úterý v oktávu velikonočním
Středa v oktávu velikonočním
Čtvrtek v oktávu velikonočním
Pátek v oktávu velikonočním
Sobota v oktávu velikonočním
2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (Božího milosrdenství)
Svátek sv. Marka, evangelisty
Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy
3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

▲ podle Liturgického kalendáře zpracoval Jarek Martykán

AKTUALITY Z FARNOSTI

- 31.–2. | Diecézní setkání mládeže – Jeseník
- 2. | Sbírka na rekonstrukční dluh – Farní kavárna
- 5. | Modlitby otců
- 9. | Květná neděle – možnost přistoupit ke sv. smíření

- 12. | V 15.30 h – 1. zpověď dětí – prvokomunikantů
- 13. | Zelený čtvrtek
- 14. | Velký pátek – Křížová cesta městem v 10.00 h, odpoledne křížová cesta v kostele v 16.30 h
- 15. | Bílá sobota – křest dospělých – agapé po mši sv.
- 16. | Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – sbírka na kněžský seminář
- 21.–23. | Jarní mikrochaloupka
- 27. | Biblická hodina „Ve škole Ježíšově“
- 29. | Farní pouť do Lidečka a Horní Lidče – unikátní betlém
- 30. | Udělování svátosti nemocných při obou mších sv.

Velikonoční svátky v naší farnosti

9. 4. Květná neděle

- 7.30 | mše svatá
- 9.30 | mše svatá s průvodem
- 14.00–17.00 | možnost zpovědi před Velikonocemi (4 zpovědníci)
- 17.00 | křížová cesta dětí

13. 4. Zelený čtvrtek

- 9.00 | Missa Chrismatis v ostravské katedrále, při ní svěcení olejů
- 17.30 | mše svatá s umýváním nohou
- 18.30–21.00 | možnost adorace v Getsemanské zahradě (boční kapli)

14. 4. Velký pátek

- 8.00 | ranní chvály a četba v kostele
- 10.00 | křížová cesta ulicemi Třebovic
- 16.30 | křížová cesta v kostele
- 17.30 | velkopáteční obřady
- 19.00–18.00 | adorace u Božího hrobu (boční kaple)

15. 4. Bílá sobota

- 8.00 | ranní chvály a četba v kostele
- do 18.00 | otevřený Boží hrob
- 20.00 | mše svatá se křtem katechumenů
- 22.30 | slavnostní agapé na faře

16. 4. Velikonoce – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

- 7.30 | mše svatá se žehnáním pokrmů
- 9.30 | mše svatá se žehnáním pokrmů

17. 4. Pondělí velikonoční

7.30 | mše svatá

9.30 | mše svatá

SVATÝ MĚSÍCE

Isidor ze Sevilly

Narodil se kolem roku 560 u Sevilly, snad v Novém Kartágu ve Španělsku ve významné rodině. V dětství mu zemřeli oba rodiče a starost o rodinu i o Isidorovu výchovu převzal jeho bratr Leandr – arcibiskup města, který byl o 20 let starší.

O Isidorově mládí se traduje, že byl netrpělivý a nestálý, až jednoho dne při svém záškoláctví přišel ke studni s kamenným roubením. Přisedl a bezděčně si všiml hlubokých zářezů na hřideli a četných jamek na roubení. Když po chvíli přišla pro vodu žena, zeptal se jí, jak vznikly ty zářezy v tvrdém dřevě a jamky v kamenu. Dozvěděl se od ní, co všechno dovede vytrvalost! Kapky dopadající na jediné místo na tvrdém kameni vyhloubí jamku a dřevo se vydře každodenním navíjením provazu. Isidor si uvědomil, že i on by mohl dosáhnout vzdělání a moudrosti, bude-li s Boží pomocí vytrvale studovat. Naučil se latinsky, řecky i hebrejsky. Osvojil si výmluvnost, která je i dnes v jeho spisech obdivuhodná. Zdokonaloval nejen své myšlení, ale i srdce křesťanskými ctnostmi. Příklad měl v Leandrovi. Po studiích byl vysvěcen na kněze. Isidor pak na čas vstoupil do kláštera. Když biskup Leandr zemřel, nový král s duchovenstvem i lidem zvolili za nástupce

jeho bratra Isidora. Papež Řehoř Veliký mu poslal arcibiskupské odznaky. Isidorovi velmi ležela na srdci asketická i všeobecně odborná výchova kněží a dodržování církevní disciplíny. S tím zaměřením vystupoval i na mnohých provinciálních i národních synodách v Seville a Toledu. Počínal si velmi moudře a napsal také mnoho spisů. Největší Isidorovo dílo je dvacetisvazková encyklopedie zvaná *Etymologiarum libri XX seu Origines* (Počátky). Jedná se o ucelený sborník informací z rozmanitých oblastí života a vědy podobný dnešním encyklopediím – databázím. Španělští informatici z Observační služby internetu v Barceloně, inspirováni údaji a doporučeními Papežské rady pro sdělovací prostředky, uznali pro toto dílo sv. Isidora za patrona internetu a uživatelů počítačů. Patronát potvrdil během jedné pouti do Španělska také papež Jan Pavel II. Kult sv. Isidora jako patrona interne-

tu se popularizuje zejména v Polsku. Přes všechny výhrady se kritici Isidorových děl shodují v tom, že byl mimořádně plodný literát s velkou zásluhou na záchraně antických kulturních hodnot. I při své literární činnosti žil Isidor na vysokém stupni ctností, pěstoval dobročinnost, neúnavně pracoval v Boží službě, žil velmi příkladně a s hlubokou zbožností i zemřel. Před smrtí vše rozdal a pak podle vizigótského obřadu vykonal veřejné pokání. Na velikonoční neděli 31. března se nechal donést do kostela sv. Vincence v dopro-

vodu podřízených biskupů, za přítomnosti dalšího duchovenstva i lidu. Od jednoho z biskupů přijal kající roucho, od druhého si dal posypat hlavu popelem a veřejně vyznal své poklesky. S hlubokou lítostí nad nimi poprosil přítomné o odpuštění a o modlitby. Po přijetí eucharistie se polibkem pokoje rozloučil s přítomnými, nechal se přenést zpět do své cely a o čtyři dny později dne 4. dubna roku 636 zemřel.

Za svatého byl prohlášen v roce 1598 Klementem VIII. Roku 1722 jej papež Inocenc XIII. jmenoval učitelem církve.

▲ zpracovala Majka Dostálová

Zrníčka z Bible

Boží moc provázela svědectví apoštolů o vzkříšení Pána Ježíše a na všech spočívala veliká milost.

Skutky apoštolů 4, 23

Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, kterého vy jste pověsili na kříž a zabili; toho Bůh vyvýšil jako vůdce a spasitele a dal mu místo po své pravici, aby přinesl Izraeli pokání a odpuštění hříchů.

Skutky apoštolů 5, 30–31

Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí,

všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblů, neboť Bůh byl s ním.

Skutky apoštolů 10, 38

Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, ten je pánem nebe i země, a nebydlí v chrámech, které lidé vystavěli, ani si nedává od lidí sloužit, jako by byl na nich závislý; vždyť je to on sám, který všemu dává život, dech i všechno ostatní.

Skutky apoštolů 17, 24–25

STŘÍPKY

Dary Ducha

(katecheze papeže Františka při generálních audiencích od dubna 2014 – část 4)

O daru síly

Dobrý den, draží bratři a sestry, uvažovali jsme o prvních třech darech Ducha svatého: moudrosti, rozumu a

radě. Dnes pomysleme na to, co Pán dělá. Vždy přichází, aby nás podpořil v naší slabosti. A činí to zvláštním darem, totiž silou.

1. Jedno podobenství, které vypráví Ježíš, nám pomáhá pochopit důležitost tohoto daru. Rozséváč vychází rozsévat. Ne každé sémě, které zaseje, však přinese plody. To, které padne na cestu, sezobou ptáci; to, které padne na kamenitou půdu nebo do trní, vzklíčí, ale brzy je spálí slunce nebo uschne. Jedině to, které padne na dobrou půdu, může vyrůst a přinést užitek (srov. Mk 4,3-9; Mt 13,3-9; Lk 8,4-8). Jak vysvětluje sám Ježíš svým učedníkům, rozséváčem je Otec, který svoje Slovo hojně rozsévá. Sémě však často narazí na vyprahlost našeho srdce, a třebaže je přijato, hrozí mu, že nepřinese plod. Darem síly však Duch svatý osvobozuje půdu našeho srdce, osvobozuje srdce od apatie, nejistoty a všech obav, které jej brzdí, aby tak Pánovo Slovo bylo opravdově a radostně uváděno ve skutek. Tento dar síly nám vpravdě pomáhá, dodává nám sílu a také nás zbavuje mnoha zábran.

2. Stane se, že se vyskytnou také obtížné chvíle a mezní situace, ve kterých se dar síly projevuje mimořádně, příkladně. Je to případ těch, kteří čelí obzvláště tvrdým a bolestným zkušenostem, jež otrásají jejich životem a životem jejich drahých. Církev vyznačuje svědectví mnoha bratří a sester, kteří neváhali dát vlastní život jen proto, aby zůstali věrni Pánu a Jeho evangeliu. Rovněž dnes nechybějí křesťané, kteří v mnoha částech světa slaví a dosvědčují svoji víru s hlubokým přesvědčením a klidem a vytrvávají, ačkoli vědí, že je to může stát vysokou cenu. Každý z nás také zná lidi, kteří prožívali obtížné a velmi bolestné situace. Pomysleme jen na ony muže a ženy, kteří se perou s těžkým

životem, zápasí o to, aby zajistili rodinu a vychovali děti. Umožňuje jim to dar síly, který jim napomáhá. Kolik je takovýchto mužů a žen, jejichž jména neznáme, ale kteří jsou ctí našeho lidu a naší církve, protože jsou silní. Jsou silní v tom, jak vedou kupředu své životy, rodiny, práci a víru. Tito naši bratři a sestry jsou svatí. Jsou to skrytí světci každodennosti. Mají právě tento dar síly, aby pokračovali v konání svých povinností jako lidé, otcové, matky, bratři, sestry a občané. Takovýchto světců máme mnoho. Děkujeme Pánu za tyto křesťany, kteří ztělesňují skrytou svatost a které vede dál Duch svatý. Prospěje nám, když se nad těmito lidmi zamyslíme. Mohou-li dělat něco takového, proč bych nemohl také já? A prosme pak Pána o dar síly.

3. Netřeba si myslet, že dar síly je nezbytný jenom v některých okolnostech či zvláštních situacích. Tento dar musí být základním rysem naší křesťanské existence, v běžnosti každodenního života. Jak jsem řekl, musíme být silní v každém dni svého každodenního života. Potřebujeme tuto sílu, abychom šli dál ve svém životě, v péči o rodinu a ve víře. Apoštol Pavel pronesl větu, jejíž obsah je pro nás blahodárný: „Všechno mohu v tom, který mi dává sílu“ (Flp 4,13). Když ve všedním životě nastanou těžkosti, připomeňme si: Všechno mohu v tom, který mi dává sílu. Pán nám dává sílu, dává ji stále a dostatečně. Pán nás nezkouší více, než jsme schopni snést. Je vždy s námi. „Všechno mohu v tom, který mi dává sílu“.

Drazí přátelé, někdy můžeme být pokoušeni nechat se strhnout leností či

ještě hůře sklíčeností, zvláště tváří v tvář námahám a životním zkouškám. V těchto případech neklesejme na mysli, ale zvývejme Ducha svatého, aby darem síly pozvedl naše srdce a vlil

novou sílu a nadšení našemu životu a našemu následování Ježíše.
(pokračování příště)

▲ přeložil P. Milan Glaser SJ

Svědectví o síle modlitby

Stále více mne Bůh přesvědčuje, že vytrvalost v modlitbě přináší své plody. Před dvěma lety mi kamarádka řekla, že má leukemii. Lékaři ji dávali dva měsíce života, pokud nezačne s chemoterapií. Tu však kvůli špatnému psychickému stavu odmítala a dokonce se několikrát pokusila o sebevraždu. Začali jsme se s mladými z farnosti modlit. Podařilo se nám nasbírat dost ochotných lidí, takže nám bylo umožněno vytvořit dva souběžné živé růžence. Připojil se i otec Lukáš a začali jsme se

intenzivně modlit. Její psychický stav se začal pomalu lepší a rozhodla se léčit. Výsledky měla tak dobré, že se po půl roce mohla vrátit zpátky do školy a v současné době je zdravá, studuje i pracuje a příští rok snad úspěšně ukončí studia. Nikdy nedokážeme být dost vděční za dary, které nám Bůh dává! Je až neuvěřitelné, že se i v našich běžných životech dějí velké zázraky, já sama jsem díky modlitbám celé farnosti a mnoha dalších lidí dostala druhou šanci žít.

▲ Káťa Kubenková

Hanáci v Ostravě

Tak jsme dojeli do Ostravy-Svinova. Už?! To byla rychlost! Vystoupíme, stojíme před upraveným nádražím a co teď...? Ten provoz, těch aut a lidí... Provoz a auta – to je všude stejné... Ale ti lidé tady! Každého, koho se zeptáme, se snaží pomoci a poradit. Když neví, s úsměvem se omluví.

Pro úžas nad zdejšími obyvateli jsme se zapomněli představit. Jsme farní výlet dětí z Němcic nad Hanou a Vrchoslavic. Díky našemu panu faráři Tomášovi Stroganovi jsme se dostali až sem k vám. Je totiž spolužákem vašeho pana faráře.

Máme jarní prázdniny (okr. Prostějov) a náš pan farář nás vzal jako každý rok na

třídenní výlet od 7.–9. března 2017. Když jsme konečně dorazili, přivítala nás tady krásná, upravená, jak děti říkají „přepychová“ fara s usměvavým panem farářem Lukášem Engelmanem, který se tvářil velice spokojeně, že mu po faře běhá jedenáct dětí.

I když je Ostrava pěkné a zajímavé město, kde ještě pořád poznáváme MHD, nejvíce se dětem líbilo v aquaparku, kde se po vyčerpávajícím dni všichni vydovářeli. A kocour pana faráře Lukáše. Je skoro jako Garfield!

Moc vám všem děkujeme.

Děti z Hané, pan farář Tomáš a teta.

Trojí modlitba

Sestry a bratři, chtěl bych vás seznámit s důvodem, proč vám přepisuji stať z časopisu pro duchovní život KARMEL. A hlavně, jaký je můj vztah k tomuto časopisu. V září loňského roku jsem se stal terciářem (člen třetího řádu) Řádu bratří matky Boží z hory Karmel. V letošním roce budu žádat o noviciát tohoto řádu.

Terciáři se schází jednou za měsíc (jednou zde v Ostravě-Zábřehu v chrámu Páně Svatého Ducha a jednou ve Frýdlantu nad Ostravicí v chrámu Páně sv. Mikuláše). Schůzky mají vždy stejný program. Začínáme společnou modlit-

bou svatého růžence, pak je přednáška otce karmelitána na dané téma a nakonec mše svatá s Eucharistií pod obojí způsobou. Jednou za rok jsou v Kostelním Vydří exercicie a právě při letošní chci požádat o přijetí do noviciátu.

Jako terciář dostávám časopis KARMEL a tam mě zaujala stať otce P. Gorazda Cetkovského O.Carm o Trojí modlitbě Sláva Otci po Anděl Páně natolik, že jsem se rozhodl vás s ní seznámit, protože je opravdu velmi zajímavá. Doufám, že i vám přinese něco nového o tom, co a jak se modlíme.

▲ S úctou Rostislav Václav KUDLA

Trojí modlitba Sláva Otci po Anděl Páně

P. Gorazd Cetkovský O.Carm

Před lety nás otec Metoděj Minařík pobídl, abychom si navykli pokaždé, když se modlíme modlitbu Anděl Páně, připojit i třikrát modlitbu Sláva Otci i Synu i Duchu svatému... Poslechli jsme ho a od té doby se Anděl Páně v našich komunitách modlíme takto. Já měl za to, že jde o starý karmelský zvyk, a proto že nám to P. Metoděj uložil. Když jsem si to teď u bratří ověřoval, nebyly naše vzpomínky na odůvodnění, které P. Metoděj tehdy uvedl, jednotné. Bratři si matně vzpomínají, že to snad vycházelo z nějakého podnětu, který dal papež Jan Pavel II., či ještě odjinud. Když jsme o tomto tématu nedávno mluvili při setkáních terciářů, vděčně jsem přijal upozornění, že i papež František se po Anděl Páně modlí trojí Sláva Otci. Pokusil jsem se po původu tohoto zvyku přece jen pátrat v tradici našeho řádu.

Smyslem několikeré modlitby v průběhu dne je úsilí o posvěcení celého času dne. Tedy snaha vše, co děláme a co prožíváme, zasadit do jednoho základního rámce, jímž je naše stálé spojení s Bohem.

Trojí modlitbu během dne znala již tradice židovská (srov. Dan 6.11). Křesťané se už v prvních staletích modlili třikrát denně modlitbu Otce náš (Didaché, kap. 8,3.). Ti, kteří mohli, se nadto snažili modlit se ještě v devět hodin dopoledne, v poledne a ve tři odpoledne (převáděno do našeho dnešního počítání hodin). Tato modlitba se později rozvinula ještě bohatěji a utvořila se z ní Denní modlitba církve, lidově u nás nazývaná breviář.

V počátcích modlitby v průběhu dne nebylo stanoveno ani jednotně ustáleno nějaké téma, na které by se modlitba

v tu kterou hodinu měla zaměřovat. Ale stojí za pozornost, že křesťané si takové téma hledali a že své modlitby rádi spojovali s důležitými událostmi, o kterých víme, že se odehrály v tutéž hodinu.

Tertulián (+ kolem r. 220), který jako jeden z prvních dosvědčuje tuto modlitební praxi ve starokřesťanské církvi, ji spojuje s událostmi z historie prvotní církve: v devět dopoledne sestoupil na apoštoly Duch svatý (Sk 2,15), v poledne měl Petr na střeše domu v modlitebně vidění (Sk 10,9) a ve tři odpoledne – v čas modlitby podle židovského zvyku – šli Petr a Jan do chrámu (Sk 3,1) a mocí Pána Ježíše zázračně uzdravili chromého. Postupně se více prosadil zvyk (i když nepřevládá všude), že věřící si při modlitbách v průběhu dne připomínali tři přelomové body Kristova utrpení (dopoledne zhotovení kříže, v poledne Ježíšovo vyvýšení na kříži, ve třetí hodinu odevzdání ducha).

Při modlitbě před usnutím pak mysleli na Kristovo sestoupení do podsvětí a o půlnoci na Pánovo vzkříšení. Při modlitbě o půlnoci se také s oblibou upamatovávali na Kristův druhý příchod, na nějž máme být stále připraveni. I když v denní modlitbě církve v průběhu jejího dalšího vývoje toto zaměření na velikonoční téma zesláblo, v modlitbě prostých laiků se zachovalo. Dosvědčují to knihy, které laici po celý středověk k modlitbě používali.

V následujících dobách se pak všeobecně prosadila modlitba Anděl Páně, jak ji známe dnes. Tak bylo rozjímaní o velikonočních událostech překryto výrazným zaměřením pozornosti na tajemství vtělení. Podobně jako lidové povědomí a folklór postupným vývojem položily větší důraz na Vánoce než na Velikonoce.

(pokračování příště)

▲ Rostislav Václav KUDLA

Dobrý den v redakci MANY,
posíláme ke zveřejnění, děkuji za vstřícnost. Lázníčková

Dne 1. 4. 2017 od 9 do 17 hod. se bude konat v brněnském Centru naděje a pomoci CENAP akreditovaný seminář „**NAPROHELP, úspěšná cesta k dítěti**“. Seminář, určený pro lékaře, ostatní zdravotníky, poradce PPR, ale i bioetiky, je zaměřen na úspěšné a důstojné řešení nechtěné neplodnosti bez umělého oplodnění.

Příhláška i další informace jsou na <http://www.cenap.cz/naprohelp>

O modlitbě

V čase se může opozdit,
způsob může být neočekávaný,
ale odpověď určitě přijde.
Žádná slova utajovaného zármutku,

žádný výdech svaté touhy
projevený před Bohem
nebude nikdy ztracen,
ale v Božím čase a jeho způsobem

bude přivánut zpět v oblacích milosrdství

a spadne na tebe jako děšť požehnání
a zasáhne ty, za něž se modlíš.

▲ poslala Lenka Kubenková

Postní duchovní obnova

Dne 4. března 2017 si našla čas pro naši farnost Mgr. Marta Lucie Cincialová, Th. D. a provázela nás duchovní obnovou na téma „Moudrost otců pouště“.

Sestra Lucie je řádová sestra, františkánka. Hodně mě oslovil její přehled a široký obzor znalostí na dané téma. Je to vzdělaná řeholnice a z jejího vystupování pramení skromnost a pokora. Působí jako odborná asistentka na Katedře pastorální a spirituální teologie CMTF UP v Olomouci. Ve své kongregaci Milosrdné sestry III. řádu sv. Františka je zodpovědná za koordinaci formace. Pro ty, kteří na postní duchovní obnově nebyli, přináším pár myšlenek. Otcové pouště – Asketové jsou lidé, kteří se prakticky zřikají světských zájmů, aby mohli dosáhnout pokroku v duchovním životě. Askeze se chápe jako dobrovolné odpírání si čehosi, zejména rozkoší a požitků, aby asketa mohl pokračovat v nastoupené cestě pokání či ctnosti dle určitého morálního kodexu nebo z přesvědčení. Jsou přísní sami k sobě, ale ke svému okolí jsou laskaví a hodní. Lidé si k nim chodí pro rady, které jsou kolikrát velmi stručné, například jen dvě či tři slova. Buď kde jsi..., dělej co chceš ..., dělej co umíš a modli se ..., atd. Asketický život je spojený většinou s náboženskou praxí, takže velké osobnosti světových náboženství lze pro jejich zřeknutí se světa označit za mnichy – např. Lao-c', Gautama Buddha, sv. Antonín, sv. František

z Asissi, sv. Jan Kassian a další. Poslední jmenovaný napsal „Nauku o osmi neřestech“, ve které rozebírá sedm hlavních hříchů.

Taky jsme rozebrali i tradiční skutky pokání, ke kterým patří: půst, almužna, modlitba.

Půst: Není jen od jídla a od toho co mám rád, musí to být něco, co má cenu! Je to hlavně o narovnání našich vztahů. Boha zajímá, jestli se chceme vrátit – urovnat vztah a přidat naše citlivé srdce. Kdo chce, hledá způsob, kdo nechce, hledá důvod!

Almužna: Tím, čeho se postem vzdáme, můžeme obohatit toho, kdo to potřebuje. Almužna může znamenat: dávat sebe, svůj čas, zájem, trpělivost, hmotné prostředky všem těm, kteří to potřebují. Samota není osamění. Dobrovolně jsem sám s Bohem. Nenaučili jsme se být s druhými naplno.

Modlitba: Čas na modlitbu, každý má stejnou šanci 24 hodin denně. Zpytování svědomí nezačínat hříchem, ale tím, co jsme dnes od Boha dostali. Modlím se prací a večer si mám najít čas na ticho a rozhovor s Bohem.

Závěrem: Nestačí jenom vytrhat plevel ze zahrádky, ale dát za ten plevel něco. A to něco je ctnost. O nějaké dobro se snažit. Půst je dobrovolný, ale láska nejen k bližnímu je přikázání.

▲ Hezké postní jarní dny přeje
Janka Šolcová

RETRO 2007

Bylo uveřejněno v Maně před deseti léty...

Setkání

SETKÁNÍ první – 16. 10. 2004. Biřmování ve farnosti Třebovice. Otec Ladislav předává všem biřmovaným v upomínku knihu Setkání od **Michela Quoista**. Prožívat svůj život v modlitbě a modlitbou jej proměňovat? Kdy se ta otázka stává krásnou a prostou skutečností?

SETKÁNÍ druhé – jaro 2006, doba postní. Křížová cesta. Kostelem zní důvěrně známé věty z této knihy. Tentokrát v netradičním a procítěném podání Michala Tvrdeho. Je to jen dojem, nebo znějí slova dnes jinak?

Třetí – SETKÁVÁNÍ

Všední dny... Únava... Zdá se, že nic není takové, jak by mělo být. Věrný průvodce – modlitby M. Quoista. Byť by zbyla jen chvilka na krátké čtení, stačí to.

Kniha **Setkání** je složena z modliteb. Modlitby jsou úmyslně rozličné, některé vycházejí z věci nebo osoby, jiné z události. Chtějí přinést světlo víry na určitý úsek našeho života.

Všechny však současného člověka bezprostředně oslovují, nutí jej k přemýšlení. Všechny se také neustále dotazují po smyslu našeho křesťanského života.

Michel Quoist se narodil ve francouzském Le Havre. Původně pracoval jako textilní dělník, v roce 1947 byl vysvěcen na kněze. Quoist se celým svým literárním dílem i svým aktivním životem snaží prohlubovat náboženský život křesťana.

(Margareta Špoková)

MODLITBA

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče,

kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou obět za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou

obět zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

1. Všeobecný úmysl: Za mládež, aby uměla velkodušně odpovědět na vlastní povolání a vážně uvažovala i o možnosti zasvětit se Bohu v kněžství a zasvěceném životě.

2. Národní úmysl: Za mladé lidi, aby nacházeli odvahu otevřít srdce pro Boží lásku. Také za požehnání a trvalé duchovní plody letošního srpnového

celostátního setkání mládeže v Olomouci.

3. Aktuální úmysl každého měsíce bude vždy viset na nástěnce vedle zповědnic.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

VESELÝ ...ze soudních síní

Příznávám, že jsem jmenovaného udeřil. Na svou obhajobu uvádím to, že ruka mi vyletěla bez mého vědomí.

Neutíkal jsem před policisty proto, abych se vyhnul trestnímu stíhání, ale proto, abych si na vazbu sehnal nějaké peníze.

Kapličky a boží muka jsme vykrádali pouze ve dne. Jsme totiž s Frantou nábožensky založení a v noci jsme se báli božího trestu.

K rodinné bitce došlo poté, když syn představil rodině nevěstu a babička utrousila: „To vás Pán Bůh trestá, že se nemodlíte.“

KNIŽNÍ OKÉNKO

Sestry a bratři, tentokrát vám představuji knížky s oddechovým zaměřením. Jde o knížky krátkých povídek a příběhů k oddechu a také k zamyšlení. Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří.

José Carlos BERMEJO: Příběhy pro uzdravení duše, Další příběhy pro uzdravení duše a Vlídne příběhy

Autor José Carlos Bermejo (1963) je řeholník z kongregace kamiliánů. Získal doktorát z pastorální teologie a medicíny. Řídí Centrum sv. Kamila v Madridu. Napsal více než třicet knih z oboru pastorální teologie, bioetiky a sociální

práce, ale nejpopulárnější jsou ve Španělsku právě jeho sebrané knihy příběhů s duchovní pointou.

Tyto knížky jsou výběrem moudrých příběhů, jejichž autoři jsou vesměs neznámí. Každý příběh je zakončen několika náměty k vlastnímu zamyšlení, takže je lze použít i pro duchovní cvičení nebo práci ve společenství, případně při katechezi starších dětí a mládeže. Snad vyjde ještě čtvrtá sbírka příběhů, již bude muset José Carlos Bermejo nepochybně napsat. Upřímně tyto knížky doporučuji Vám všem k přečtení.

Vojtěch Kodet: Hledám tvou tvář
Nechat se Bohem milovat je podstatou našeho křesťanského povolání. Právě otevřením se lásce Boží začíná proměna našeho života. Toto otevření však není snadné, zvláště pro pýchu, již se bráníme Bohu a Jeho ohnivé lásce. Skryté se obáváme, že přece není možné, aby nás Bůh miloval bez ohledu na naše slabosti a hříchy. Ale Bůh nás předchází svou láskou, a tak nás uschopňuje milovat. On je ten první, kdo nás hledá a podněcuje k tomu, abychom my hledali Jeho. Touží po nás a svou touhu odkrývá a provokuje naši touhu po NĚm, svou důvěrou probouzí naši důvěru, svou pokorou nás vede k pokoře a tím, jak nám

slouží, nás uvádí do služby. (Vojtěch Kodet)

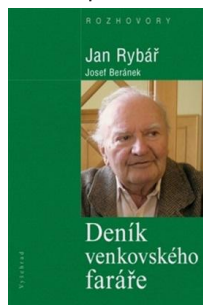
Kratičká zamyšlení nad biblickými texty jsou rozdělena do čtyř částí: *Hledání, Žízeň, Duchovní hlad, Povolání jako žízeň Boží*. Jejich nosným tématem je vztah mezi Bohem, milujícím a hledajícím, a člověkem, který se může rozhodnout, že se nechá Bohem milovat, že se Jím nechá hledat a nalézat. Tak Bohu umožní, aby v něm odkryl žízeň po NĚm, a bude hledat Jeho tvář.

Sestry a bratři, přejí vám všem při četbě těchto knih hluboký duchovní zážitek a pohodu.

▲Váš Rostislav Václav Kudla

Nové knihy z farní knihovny

RYBÁŘ, Jan: Deník venkovského faráře
Nejsem žádný intelektuál, říká o sobě P. Jan Rybář. Možná právě proto vypráví o světlých i stinných stránkách života

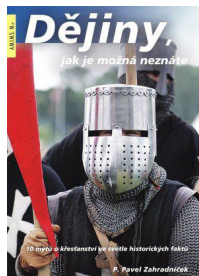

přímo a bez zbytečných ohledů. Pětaosmdesátiletý jezuita patří k posledním svědkům dramatických událostí 20. století. Pamatuje hrůzy II. světové války, divoké odsuny, nástup komunis-

tické totality, vězení a permanentní dohled StB. Pamatuje ale také naděje, které vyvolal II. vatikánský koncil, a návrat svobody v roce 1989. A evangelijní svobodu a humor si při vši pokoře nenechá vzít, ba naopak rád je bude sdílet se všemi čtenáři.

ZAHRADNÍČEK, Pavel: Dějiny, jak je možná neznáte – 10 mýtů o křesťanství ve světle historických faktů

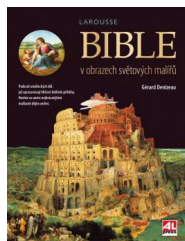
Dějiny jsou opředeny mnoha mýty. Některé z nich vznikaly z neznalosti, jiné byly vytvářeny záměrně. Často je dokonce možné doložit, kdy a kdo je vytvořil. Řada těchto mýtů se u nás ve 20. století dostala i do učebnic. Dodnes mají velmi houževnatý život. Jsou opakovány, lidé jim věří - a skutečnost je často přesně opačná. Právě na to chce kniha upozornit a poskytnout fakta, díky kterým si každý může udělat svůj názor. To, o čem se zde dočtete, je většinou historikům dávno známé, i když kniha odráží také

některé nové poznatky. Cíl této knihy je však ryze popularizační – lidem, kteří nejsou historiky, poutavě a čtivě přiblížit fakta. Vyšlo s církevním schválením.

DENIZEAU, Gérard: Bible v obrazech světových malířů

Výtvarná zpracování biblických epizod od Noemovy archy až po Apokalypsu pro vás od nynějška už nebudou skrý-

vat žádná tajemství! Nechte se unést nejkrásnějšími malbami dějin umění. Naučte se číst obrazy a rozumět jim pomocí zvýrazněných detailů. Unikátní publikace pro všechny, kdo chtějí poznat, jak Bible inspirovala největší díla světového malířství.

RECEPTÁŘ

Španělský velikonoční beránek

Potřebujeme:

5 vajec, 200g másla, 200g práškového cukru, 280g polohrubé mouky, 1 prášek do pečiva, 1 polévka. lžíce skořice, 120ml 12% smetany na vaření, 20g kakaa

Postup:

Svaříme smetanu a kakao, necháme povařit 2–3 minuty a počkáme, až se směs vychladí. Mezi tím oddělíme bílky od žloutků a žloutky, cukr a máslo vyšleháme do pěny. Do směsi přidáme mouku, prášek do pečiva, skořici a vychla-

zenou smetanu s kakaem. Na konec vyšleháme bílky do sněhu a přidáme ke zbytku. Vymažeme keramickou formu beránka máslem, vysypeme moukou a naplníme jeho spodní část. Přikryjeme a pečeme asi 50 minut na 180 °C. Poté necháme vychladit, beránka vyklopíme z formy, dáme mu slušivou červenou mašličku kolem krku a pocukrujeme. A beránek je na světě! Nezapomeňte si ho donést na Boží hod velikonoční, ať vám ho pan farář může posvětit! ☺

Sára Šolcová

Redakce MANY přeje všem čtenářům i jejich blízkým požehnané velikonoční svátky, prožité s opravdovou radostí ze Vzkříšení.

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice, V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: +420 596 964 942

<http://www.farnosttrebovice.cz>, <http://www.facebook.com/trebovicka.farnost>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: Dalibor Vitásek, e-mail: dali.vita@gmail.com

Náklady na výrobu a tisk jsou 12 Kč, uzávěrka příštího čísla je 15. 4. 2017